

01 Polisdistrikt (där uppslaget mottagits)

SPANINGSUPPSLAG
I grövre brottmål

E T 12

07 Avsnitt	08 Lopande nr
<i>E T 1</i>	
09 Plats för förturstämpel	
172	

Stockholm

02 Arbetsenhet

KK 1

03 Uppgiftsmottagare

04 telefon

05 datum

06 klockan

860301

12.15

Ali Lindholm

10 Brott med vilket uppslaget hör samman

Mord

11 Spaningsuppslaget lämnat

vid personligt besök per telefon per brev

12 Uppgiftslämnarens efternamn och alla förnamn (i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Ljungqvist, Leif

13 Yrke/titel

14 Postadress (utdelningsadress och oadress), telefon bostaden

Fjällvägen 7, Vallentuna 0762-723 36

15 Arbetsplats (arbetsgivare, postadress och telefon arbetet)

Vargmötesvägen 7, Vallentuna 0762-777 77

16 Uppslaget avser

misstänkt person fordon

17 Händelse (kort rubricering t ex iakttagelse av person, fordon, gods, skottlossning etc med angivande av tid och plats)

gods

18 I sak. (anteckna först känd persons yrke, namn, födelseid, bostad, telefon och arbetsgivare - okänd persons kön, ålder, signalement och klädsel - berört fordons reg nr, fabrikat, typ, årsmodell, färg m m samt annat gods med noggrann beskrivning. Därefter övriga sakuppgifter med angivande av av hållpunkter för tider och platser samt bedömning av uppgiftslämnarens trovärdighet och av sprit- eller narkotikapåverkan)

Ljungqvist uppger att han och en vän till honom, Jan Andersson, Fjällvägen 6, Vallentuna, kom till brottsplatsen samtidigt med den taxichaufför, som intervjuats i massmedia. Han har samma uppgifter att lämna, som denne, men vill ändå anmäla att han var vittne, då polisen kanske kan göra en bättre bedömning av hans vittnesuppgifter.

Leif

Leif Palmé berättar sig ut från sin förarplats och omedelbart i anslutning till detta kommer två yngre damer fram. Dessa berättar omedelbart igång med att hjälpa mannen och *Leif* märkte direkt att åtminstone den ene kunde sitta säker.

Fru Palmé var i detta nu helt i upplösningstillstånd och steggade omkring runt, runt utan att direkt fatta något mer än att hennes man var skjuten. Hon skrek på operation och annat osammanhängande varför *Leif* med blida medel försökte lugna ner henne dock utan att lyckas.

I detta nu kom första radiobil till platsen och *Leif* försökte få fru Palmé sitta sig in i bilen utan att lyckas. Hon skulle absolut stanna kvar hos sin man. Först nu kommer det fram att dammen var identisk med Olof Palmé så fru Palmé säger detta på fråga från polis vad han var. Palmé var helt nedblödd och helt oigenkännlig enligt *Leif*.

Leif tillägger här, att innan han svängt helt runt på Sveavägen så stämde han nästan all trafik ut han försökte komma kontakt med polis och så vidare genom sin kommunikationsradio utan att lyckas. Samtidigt skedde genom berörd taxibil varsl.

Strax efter det polis kom till platsen så upptäckte *Leif* en ambulans komma från körande på Sveavägen och genom att springa ut och kasta sig på den steg på denna. Den tar också hand om Palmé och sätter bl.a. på syrgas.

Forts-blad

19 Ovanstående uppslag		20 Tagit del 960301		
☐ kan ankyta till uppslag nr		Spaningschef	Bitr spaningschef	Registrator
21		signatur	Signatur	Signatur
☐ ankyter till uppslag nr		<i>Li</i>		
22 Registrerat: Signatur	23 Ärendet tilldelat	datum	signatur	24 Färdigbearbetat: datum
				25 Spanchef: sign

Med feta linjer avgränsade avsnitt ifylls ej av uppgiftsmottagaren

Ex 1: Till originalpärm (i nr-följd)

SPANINGSUPPSLAG
i grövre brottmål

E 9978-A

07 Avsnitt	08 Löpande nr
~~E 171 A~~	
09 Plats för förturstämpel	

173

Stockholm

02 Arbetsenhet

KK 1

03 Uppgiftsmottagare
krinsp Börje Wingren 4147

04 telefon

05 datum

06 klockan

860301

20.05

10 Brott med vilket uppslaget hör samman

Mord

11 Spaningsuppslaget lämnat

 vid personligt besök per telefon per brev

12 Uppgiftslämnarens efternamn och alla förnamn (i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Ljungkvist, LEIF

| F-år | -mån | -dag | -nr

43 07 05 3530

13 /rka/titel

14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden

Fjällvägen 7, Vallentuna, 0762-723 36

15 Arbetsplats (arbetsgivare, postadress och telefon arbetet)

0762-777 77

16 Uppslaget avser

 misstänkt person fordon gods

17 Händelse (kort rubricering i ex iakttagelse av person, fordon, gods, skottlossning etc med angivande av tid och plats)

18 I sak. (anteckna först känd persons yrke, namn, födelsesid, bostad, telefon och arbetsgivare - okänd persons kön, ålder, signalement och klädsel - berör fordon nr, fabrikat, typ, årsmodell, färg m m samt annat gods med noggrann beskrivning. Därefter övriga sakuppgifter med angivande av av hållpunkter för tider och platser samt bedömning av uppgiftslämnarens trovärdighet och ev sprit- eller narkotikapåverkan)

Leif
~~Leif~~ berättar: Brottsstid befinner han sig i sin bil och håller med denna i kö omedelbart bakom den taxibil vars förare framträtt i massmedia med anledning av mordet på statsminister Palme. När han hör de två skott som avlossas så gör han en direkt s.k. taxisväng över Sveavägen och stannar i direkt anslutning till den plats där en man segnat ner. I detta nu vet ingen tillkommande att det rör sig om Olof Palme.

Leif
~~Leif~~ nästan kastar sig ut från sin förarplats och omedelbart i anslutning till detta kommer två yngre damer fram. Dessa sätter omedelbart igång med att hjälpa mannen och *Leif* märkte direkt att åtminstone den ene kunde sina saker.

Fru Palme var i detta nu helt i upplösningstillstånd och stegade omkring runt, runt utan att direkt fatta något mer än att hennes man var skjuten. Hon skrek på operation och annat osammanhängande varför *Leif* med blida medel försökte lugna ner henne dock utan att lyckas.

I detta nu kom mer första radiobil till platsen och *Leif* försöker få fru Palme med sig in i densamma utan att lyckas. Hon skulle absolut stanna kvar hos sin man. Först nu kommer det fram att mannen var identisk med Olof Palme då fru Palme säger detta på fråga från polis vem han var. Palme var helt nedblodad och helt oigenkännlig enligt *Leif*.

Leif tillägger här, att innan han svängt helt runt på Sveavägen så stängde han nästan all trafik då han försökte komma kontakt med polis och ambulans genom sin kommunikationsradio utan att lyckas. Larmandet skedde genom berörd taxibils växel.

Strax efter det polis kommit till platsen så upptäcker *Leif* en ambulans komma ~~körande~~ körande på Sveavägen och genom att springa ut och busvissla får han stopp på denna. Den tar också hand om Palme och sätter bl.a. in syrgas.

 Forts-blad

19 Övanstående uppslag

 kan anknyta till uppslag nr

21

 anknyter till uppslag nr

22 Registrerat: Signatur

23 Ärendet tilldelat

| datum

| signatur

20 Tagit del 860301

Spaningschef

signatur

Bitr spaningschef

Signatur

Registrator

Signatur

A i

24 Färdigbearbetat: datum

25 Spanchef: sign

01 Polisdistrikt*
Stockholm
02 Arbetsenhet*

KK 1

03 Upprättat(d) av* telefon*
Börje Wingren 4147

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

Mord

10 sak

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

E 9978-A
Sid nr
07 Avsnitt 08 Löpande nr
~~17-1-A~~
174

04 Fortsätt- Uppgiftslamnare (efternamn och förnamn)
ningsblad Ljungkvist, LBIF
05 06 Utskriftsdatum
Förhørsprot Promemoria

Ganska omfattande lägges Palme på ambulansbår och förflyttas in i ambulansen vars samtliga förrar stänges för avfärd. Fru Palme blir då helt hysterisk och skriker hon skall följa med sin man och tack vare att Leif lyckas få upp en av sidodörrarna så får de stopp på ambulansen och fru Palme kan ta plats i x densamma.

Vi går härnäst in på om Leif har någon som helst uppfattning om gärningsmannen och om denne säger Leif: Direkt efter det de två skotten avlossats så beger denne sig springande Tunnelgatan österut mot Regeringsgatan- Birger Järlegatan. På Tunnelgatan försvinner han ur Leifs åsyn i mörkret och Leif ser aldrig mannen avvika in på någon annan gata eller fastighet utan så länge han har ögonkontakt så springer mannen rakt upp för Tunnelgatan.

Han beskriver gärningsmannen som c:a 40 år gammal, c:a 180 cm lång, inte som han uttrycker det pluffsigt tjock med dock kraftig hellre än smal. Han var mörkhårig och var enligt Leif i avsaknad av huvudbonad. Detta sistnämnda är han med 99,9 % säker på. Han var iklädd mörka kläder men tror att han bar någon ytterrock som inte gick enda ner till knäna och tror inte det rör sig om någon jacka. Är dock inte säker på det sistnämnda.

Leif tillägger här, att den som han vid flera tillfällen i dag nämde mannen iförd CEPS har förväxlats med en annan man. Denne s.k. cepsman hade han och speciellt Leifs kamrat under hela händelseförloppet ögonkontakt med. Denna man tog nämligen sin tillflykt till en närbeliggande port och detta med all säkerhet beroende på rädsla eller chock. Inte förrän en kvinnlig polis kom i direktkontakt med enna man och började ta upp anteckningar han lämnade så släppte de kontakten med honom.

På fråga från förhørsledaren om Leif sett något vapen så blir svaret nej.

Direkt samband med spaningsuppslag avsnitt E, löpnummer 17-1

Ljungkvist rings upp 860302 kl. 15.45. Han tillfrågas då av förhørsledaren ånyo om den bortspringande mannens klädsel. Ljungkvist vidhåller tidigare uppgifter om mörk klädsel. Han tillfrågas om han helt kan utesluta att den flyende var iförd mockapäls, naturfärgad sådan. Ljungkvist säger, att detta absolut inte var omöjligt. Ljungkvist omtalar också, att den bil han färdades i var en stor Chevrolet.

RPS 463.2.1-4 84-12-22 000 ser. ALLF 400 84 170 Ekonomitryck Blanketten 4321

* Ifylls ej om blanketten används som fortsättningsblad.

01 Polisdistrikt (där uppslaget mottagits)

Stockholm

02 Arbetsenhet

K

03 Uppgiftsmottagare

Arkom Jan Länninge

04 telefon

SPANINGSUPPSLAG
i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

09 Plats för förturstämpel

05 datum
86-05-07

06 klockan

14.55

175

10 Brott med vilket uppslaget hör samman

Olof Palme

11 Spaningsuppslaget lämnat

 vid person-
ligt besök per telefon per brev

12 Uppgiftslämnarens efternamn och alla förnamn (i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Ljungkvist, Leif

F-år | -mån | -dag | -nr

43 07 05 - 3530

13 Yrke/titel

egen företagare

14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden

Fjällvägen 7, Vallentuna, tfn 0762 - 723 36

15 Arbetsplats (arbetsgivare, postadress och telefon arbetet)

tfn 0762- 777 77

16 Uppslaget avser

 misstänkt
person fordon

17 Händelse (kort rubricering t ex iakttagelse av person, fordon, gods, skottlossning etc med angivande av tid och plats)

 gods

18 I sak. (anteckna först känd persons yrke, namn, födelsetid, bostad, telefon och arbetsgivare - okänd persons kön, ålder, signalement och klädsel - berört fordon's reg nr, fabrikat, typ, årsmodell, färg m m samt annat gods med noggrann beskrivning. Därefter övriga sakuppgifter med angivande av ev hållpunkter för tider och platser samt bedömning av uppgiftslämnarens trovärdighet och av sprit- eller narkotikapåverkan)

Ljungkvist uppger att han körde i mittfilen på Sveavägen i riktning söderut. Han rullade framåt men skulle stanna som andra bil i sin fil för rött ljus vid korsningen med Tunnelgatan. Han hörde då en smäll. Ljuset slog om till grönt och framförvarande fordon, liksom han själv, började köra på nytt. Då kom den andra smällen och han såg då till vänster på Sveavägens östra gångbana att en man låg på trottoaren (se detaljerat förhör). I den vänstra filen och framför Ljungkvist låg det en taxibil, som han vill minna var eller påminde om en Mercedes, ljus till färgen. Taxibilen hade hunnit lite längre fram i korsningen än han själv när den andra smällen hördes. Bilen gjorde då omedelbart en vänstersväng, U-sväng och stannade utmed sträckstenskanten på östra körbanan av Sveavägen mittför den liggande mannen. Ljungkvist gjorde samma sak som taxibilen. Han svängde över körbanan och ställde sin bil framför taxin. Han hindrade den mötande trafiken en kort stund och tvingades dessutom göra en backningsmanöver för att komma runt och intill sträckstenskanten. I samma moment som Ljungkvist lade om ratten för att svänga runt bilen, knappade han in 90 000 på sin mobiltelefon. Han fortsatte med detta under tiden som han svängde och fick backa m.m. Omedelbart efter inknappningen fick han för sig att han var tvungen att slå riktnummer 08 före 90 000 och bröt det första försöket och gjorde en ny inknappning med angivande av 08 före 90 000. Ljungkvist har efter anvisningar av fhl M 86-05-05 gjort tidtagningar av de olika momenten. Inknappningarna fram tills dess att man svarade 90 000 tog 33 sekunder (LAC svarade efter 7 sekunder, se sep utredning). Han uppskattar att det tog allt som allt 43-45 sekunder från det

 Forts-blad

19 Ovanstående uppslag

 kan anknyta till uppslag nr

21

 anknyter till uppslag nr22 Registrerat:
Signatur

23 Ärendet tilldelat

| datum

| signatur

20 Tagit del

860508

Spaningschef

Bitr spaningschef

Registrator

Signatur

Signatur

Signatur

41

24 Färdigbearbetat: datum

25 Spanchef: sign

E9978-B

01 Polisdistrikt*
Stockholm
02 Arbetsenhet*
K

27710-C

SPANINGSUPPSLAG
i grövre brottmål

07 Avsnitt
08 Löpande nr
176

03 Upprättat(d) av*
krkom Jan Länninge

telefon*

04	Fortsätt- ningsblad	Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn) Ljungkvist, Leif
05	Förhørsprot	06 Utskriftsdatum
		Promemoria

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*
Olof Palme

10 sak

första skottet tills att man svarade på 90 000. Han har gått igenom allt steg för steg och uppmätt tiden.

Ljungkvist har hela tiden trott att taxichauffören var identisk med Anders Delsborn. Detta pga att denne framträtt i massmedia och lämnat en berättelse som överensstämmer med vad som hände. Han måste ha tagit misste på person. Ljungkvist upplyses om att Anders Delsborns taxi var av fab Mitsubitschu Galant, vit till färgen.

Inspelat på kassett.

Fredagen den 28 februari 1986 kl. 23.00 befann sig Leif Ljungqvist i sällskap med Jan Andersson på Narvavägen 12. Exakt klockan 23.00 ringde Leif Ljungqvist i den mobiltelefon han har i sitt fordon, AXD 073, till sin hustru. De överenskom att Leif skulle hämta barnen, vilka kom med en buss till Wallingatan 3.

På Narvavägen 12 körde Ljungqvist Strandvägen till Hamngatan, därefter passerade de Sergels Torg och vidare till Klarabergsgatan. Färden gick vidare Mäster Samuelsgatan till Vasagatan och vidare över Norra Bantorget till Wallingatan. Färden gick sedan via Adolf Fredriks Kyrkogata väster in på Holländargatan. De runda Tändskärhögskolan och Åker därefter Drottninggatan till Wallingatan. I korsningen Drottninggatan - Wallingatan frågar Ljungqvist en kvinna vilken tid bussen skulle komma. Kvinnan svarade att den skulle komma strax efter klockan 23.00. Ljungqvist tittade då på sin egen klocka och den visade tiden 23.18. Färden går därefter vidare Adolf Fredriks kyrkogata till Sveavägen. Ljungqvist kör därefter Sveavägen söderut.

förhörsledare - [ ]
Leif Ljungqvist - [ ]

Ja, Leif vill du berätta nu med egna ord vad du ser när du kör Sveavägen söderut vid det här aktuella tillfället?
Ja, först så hör vi en kraftig snäll och då säger jag till

RPS 463.2.1-4, 84-12, 22 000 ser. ALLF 400 B4 170 Ekonomitryck Blanketten 4321

* Ifylls ej om blanketten används som fortsättningsblad.

E 7110-C

L. Jan Andersson som ~~E 1711-D~~ mig. Det var hemskt, skjuta såna kraftiga smällar vid den här årstiden.

Protokoll över förhör med Jussignalen Tunnelgatan - Sveavägen och när Ljungqvist, Leif, 430705-3530. när vi alltså våra blickar fixerade. Förhöret hållet söndagen den 27 april 1986 med början kl 13.10. i samband med att det slår om till Förhørsplats Stockholmskriminalens då befinner jag mig alltså i mitt-väldshotel. på Sveavägen och svänger då runt efter taxin som gör en Förhørsledare: Krinsp Håkan Ström. Och då ser jag alltså den här man- Ljungqvist skall höras angående sina om andra. En liggande person och iakttagelser fredagen den 28 februari 1986. en stund och iskallt sen tar han det lugnt och lunkar iväg in i Inspelat på kassett. vad jag ser utav själva -

F. Kommer du ihåg vad det var för taxi du hade framför dig?

Fredagen den 28 februari 1986 kl 23.00 befann sig Leif Ljungqvist i sällskap med Jan Andersson på Narvavägen 12. Exakt klockan 23.00 ringde Leif Ljungqvist i den mobiltelefon han har i sitt fordon, KX0 073, till sin hustru. De överenskom att Leif skulle hämta barnen, vilka kom med en buss till Wallingatan 3. där.

Och när vi svänger runt där, så samtidigt som jag svänger så larmar Från Narvavägen 12 körde Ljungqvist Strandvägen till Hamngatan, därefter passerade de Sergels Torg och vidare till Klarabergsgatan. Färden gick vidare Mäster Samuelsgatan till Vasagatan och vidare över Norra Bantorget till Wallingatan. Färden gick sedan via Adolf Fredriks Kyrkogata vänster in på Holländargatan. De rundar Tandläkarhögskolan och åker därefter Drottninggatan till Wallingatan. I korsningen Drottninggatan - Wallingatan frågar Ljungqvist en kvinna vilken tid bussen skulle komma. Kvinnan svarade att den skulle komma strax efter klockan 23.00. Ljungqvist tittade då på sin egen klocka och den visade tiden 23.18. Färden går därefter vidare Adolf Fredriks Kyrkogata till Sveavägen. Ljungqvist kör därefter Sveavägen söderut.

L. Nej, det kan man inte när man sitter i en bil. Det smäller ju och Förhørsledare - F men det var en våldsam kväll. Det så i och med att Leif Ljungqvist - L i trottoaren blir tävt utav folk. Och man ser att det säneras alltså från vanliga fridagsfolket som är och flanerar.

F. Ja, Leif vill du berätta nu med egna ord vad du ser när du kör Sveavägen söderut vid det här aktuella tillfället?

L. Ja, först så hör vi en kraftig smäll och då säger jag till

E 395-A

- L. Jan Andersson som sitter bredvid mig. Det var hemskt, skjuta såna kraftiga smällar vid den här årstiden.
- L. Vi kommer fram mot ljussignalen Tunnelgatan - Sveavägen och när den slår om till grönt, då har vi alltså våra blickar fixerade åt vänstersidan där (ohörbart) ^{ett förlopp ske-/} och så smäller ett skott till. Det smäller alltså ett skott till i samband med att det slår om till grönt ljus i korsningen. Och då befinner jag mig alltså i mitt-filen på Sveavägen och svänger då runt efter taxin som gör en taxisväng samtidigt som jag. Och då ser jag alltså den här mannen då som står och tittade på dom andra. En liggande person och Lisbet då som i det här fallet var okänd. Och han står och tittar en stund och iskallt sen tar han det lugnt och lunkar iväg in i gränden. Det är vad jag ser utav själva -.
- F. Kommer du ihåg vad det var för taxi du hade framför dig? Vilket märke det var? Vilken färg det var på den?
- L. Det var en ljusare bil, men jag har för mig att det var nån japansk eller nånting i den stilen.
- L. Jag pratade med honom själv personligen på platsen. Anders -, vad hette han? ^{Delsborn} (Ohörbart) eller nåt sånt där.
- L. Och när vi svänger runt där, så samtidigt som jag svänger, så larmar jag alltså 90 000 och ropar då i min biltelefon att det är mord på Sveavägen. Då kopplar vi polisen säger damen i växeln och då går det fram ungefär en fem, sex signaler till polisen, där inget svar uppnås. Men då beslutar jag mig för och bryta samtalet, eftersom då taxin hade fått kontakt via Järfälla taxicentral tydligen. Det kanske hade varit bättre att jag hade kommit fram för då hade vi fått direktkontakt på brottsplatsen med larmcentralen, men det är för sent och spekulera om det nu.
- F. Mm, när du hörde den här första smällen fick du någon uppfattning då varifrån den smällen kom? Kunde du lokalisera och härleda det ljudet?
- L. Nej, det kan man inte när man sitter i en bil. Det smäller ju och ekar överallt, men det var en våldsamt knall. Och så i och med att ett parti då på trottoaren blir tömt utav folk. Och man ser att det saneras alltså från vanliga fredagsfolket som är och flanerar, där blir alltså dessa tre personer kvar. Och då får man alltså en mera säker bild på vad som sker.

mitt huvud.

- F. När det andra skottet faller är det då du uppmärksammar mer konkret varifrån de här skotten kommer?
- L. Jaa, det kan man säga.
- F. Och när du så att säga lokaliserat platsen för den här skottlossningen, hur många personer är det som står upp då?
- L. Jaa, jag höll på och säga en och en halv eller två och en halv höll jag på och säga, men jag kan inte med bestämdhet säga ifall alla tre står upp just vid det skottet. Det kan inte jag bestämma tyvärr. Men Lisbet Palme står upp och mördaren står upp - gärningsmannen i det här fallet. Och tycker jag mig uppleva en viss ögonkontakt med varann innan då Lisbet kryper ner över kroppen som finns på gatan.
- F. Sen sa du här att gärningsmannen stod kvar en stund -
- L. Mm.
- F. -Och tittade mot dom här personerna, har du någon uppfattning om hur lång stund det var?
- L. Han stod nog och tittade på offret och kvinnan ifråga 3-4 sekunder innan han avvek alltså från platsen.
- F. Såg du den här mannens ansikte då?
- L. Jaa, jag kan skönja hans ansikte, en svag bild i bakhuvudet. Men att för den skull kunna säga att jag kan identifiera honom, det vill jag inte säga. Men det skulle vara det där inre klicket som kan komma om man ser nånting speciellt. Jag har alltså sett honom då på cirka 15 meters avstånd i den belysningen som då var sämre upplyst än vad den i dagens läge är. Om det kan bero på snöreflexer och annat, det vet jag inte, men -, ja, det är fel.
- F. Okej, sedan han då under 3-4 sekunder då har tittat då mot Lisbet och Olof Palme, kan du då berätta hur han förflyttade sig därifrån, om han sprang fort eller om han sprang långsamt eller om han gick eller -?
- L. Nej, han lunkade iväg med breda steg och klumpigt beteende och det var då man alltså fick ta fram den här bilden om -, som jag har upplyst om i tidigare förhör att han hade alltså korta långbyxor och lågskor, därför att jag såg anklarna på fötterna. Och sen har jag det här ljuset som har slagit ned på fasaden på hans blåa täckjacka. Det sitter alltså kvar i mitt huvud.
- L. Nej, det var ju vanligt fredagskväll efter bison. De är massor och

- F. Vi ska senare gå in på en närmare beskrivning av hans utseende och klädsel.
- F. Sedan försvinner då alltså den här mannen in då Tunnelgatan österut?
- L. Jaa.
- F. Hur länge kan du se honom innan han försvinner in i kvarteret?
- L. 10-15 meter däromkring. Jag kan alltså inte -, ner till baracken kan jag alltså säga att han har sprungit. Längre kan inte jag härleda vart han har tagit vägen.
- F. Nehej.
- L. För sen svängde ju jag runt där va' och då tappade jag ögonkontakten med honom.
- F. Mm.
- L. Och i och med att det var det här att man trodde det här var en gangsteruppgörelse, då ville man inte blanda sig i. Man kan alltså ta upp ett förföljande, man kan alltså ta bilen och köra rakt in i gränden och alla möjliga såna där tankar som man får brottas med. Men det är så långt som jag har sett va'. Det är det som gäller.
- F. I samband med att dom här skotten faller, lägger du märke då till några andra personer än dom här tre?
- L. Jaa, det har jag gjort.
- Dels en person som var förmodligen illa -, svårt chockad som -. Ja, han fullkomligt slungade sig in i en port i Skandiahuset. Och jag har uppgett vid tidigare förhör att jag har sett -, när folkmassan kom i rörelse norr och söderut på Sveavägen, när dessa tre personer blev kvar, så är det en figur som har förflyttat sig snabbare än alla andra upp mot Kungsgatan. Jag kan inte avgöra ifall det är en man eller en kvinna, men jag kan avgöra att den människan hade något ljusare kläder på sig, eftersom den avvek ifrån den andra mörka massan va'.
- F. Var det ett hastigt avvikande eller -?
- L. Ett hastigt avvikande, ja.
- Det var så pass mera hastigt avvikande i den personens beteende så att det avbröt så markant mot folkmassan i övrigt.
- F. Du pratar här om en folkmassa, hur många personer uppskattar du att den här folkmassan skulle ha bestått av som sedan då det utkristalliserades då tre personer?
- L. Nej, det var ju vanlig fredagkväll efter bion. De är massor och

- L. massor. De är klart att man kan märka ord i det där sammanhanget, men -. Ja, hur många personer det har jag ingen aning om.
- F. Det har du inte?
- L. Neej, det har jag inte.
- Jag har ju alltså sett hur folk har förflyttats.
- F. Mm.
- L. Men jag har ju inte i det läget någon möjlighet och räkna några personer.
- F. Nehej.
- L. Neej.
- F. Men om du uppskattar ungefär, kan det ha varit fler om vi säger då fler än fem personer eller -?
- L. Ja, det måste det ha varit på den sträckan upp till Sveavägen.
- F. Jaa.
- L. På den sträckan upp till Kungsgatan som han sprang alltså.
- F. Mm.
- Den här ljusa personen som då hastigt förflyttade sig då Sveavägen söderut och mot Kungsgatan -,
- L. Mm.
- F. -Fick du uppfattningen om han var alldeles vid platsen för skotten eller om han var längre söderut på Sveavägen?
- L. Ja, i det skedet som jag upptäckte att han förflyttade sig snabbare så var han säkert 10 meter ifrån platsen i alla fall. Man såg att han verkligen fortsatte, när dom andra förflyttade sig då kanske ett visst avstånd för att ta skydd från vad som skedde -, det var där man såg, när andra stannade upp då fortsatte den här varelsen väsentligt mycket snabbare än vad dom andra, då hade lugnat ner sig.
- F. Mm.
- L. Okej, det kan ju vara vilken människa som helst som flyr i panik och är skotträdd va, men jag har sett det.
- F. Det var alltså en person du reagerade för?
- L. Ja.
- F. Och sedan så reagerade du även för en annan person som tydligen chockades och hoppade in i en port då vid Skandiahuset?
- L. Jaa.
- F. Var det några andra personer som du lade märke till då i samband med att dom här skotten föll exakt på platsen?
- L. Neej, sen var det ju dom som strömmade till.

- F. Jaa, men just när skotten föll var det inga andra personer du hade märke till då vid den här platsen?
- L. Nej, det var det inte.
- F. Den här personen då som skyndade in i den här porten vid Skandiahuset, kan du beskriva honom?
- L. Ja, honom har ni kontakt med.
- F. Mm. komnade det till mycket folk sen till offret och platsen?
- L. Men jag kan beskriva honom eller jag har för mig att han -. Jag vet inte -, vi hade märke till honom både Janne Andersson och jag, men jag kan tyvärr inte beskriva hans klädsel på rätt sätt, det kan jag inte göra. Njaa, har var nog i alla fall (ohörbart)-.
- F. Äähm -, ja, han var i alla fall så borta utav chocken eller om han var onykter det vet jag inte, men nånting var det så att han var väldigt svår och föra en kommunikation med va' -.
- F. Mm. vet att jag har gått in i Tunnelgatan vid ett tillfälle.
- L. -Eller konversation med -, efter kvar, men då har alltså polisen
- F. Mm. varit till platsen. Och jag ser alltså en polisman i full fart
- L. -Och innan vi avvek från platsen så uppgav vi då till en kvinnlig polis där, att registrera honom för han måste ha varit oerhört nära själva skottet va'.
- F. Mm. det vart ju så mycket omkring då, så att man lämnade den (ohörbart)-.
- L. Men hans beteende var -, antingen var han chockad eller också var han helt -. Ja, vimsig då utav nånting annat, men han var inte riktigt kontaktbar, tydligen då. Han var väl vimsig i sitt beteende.
- F. Såg du om det var någon person som omedelbart började springa efter den här gärningsmannen som flydde in då Tunnelgatan österut?
- L. Nä, det såg jag inte.
- F. När ni hade parkerat bilen på Sveavägen, gick du omedelbart ur bilen eller satt du kvar och försökte fortfarande och väntade då på att få telefonkontakt då med polisens sambandscentral?
- L. Jag satt ju kvar där som sagt som jag sa tidigare en sex, sju signaler va' för att kunna få komma i kontakt med dom. Sen bröt jag alltså kontakten.
- F. Mm. förde själv måste jag säga. Ja, det är klart man vart så här
- L. Och då när jag kommer fram då till själva brottsplatsen då

- L. finner jag alltså dom här flickorna igång med hjärtmassage och så nån som är sysselsatt vid huvudet och så vidare. Dom hade alltså samlats omkring där (ohörbart) skulle uppleva då Lisbet Palmes väldiga förtvivlan. Hade ingen keps eller nånting annat.
- F. Mm. Jag vet inte om det kan vara han.
- L. Som vi då inte kände till vilka det var. Det en man och frågade mig
- F. Strömmade det till mycket folk sen till offret och platsen?
- L. Nää, jag tyckte inte det vart så mycket folk i alla fall.
- F. För att polisen var ju där på ett par tre minuter, däromkring va? Vi var väl då en fem, sex personer kanske där runt själva offret skulle jag tippa.
- L. Inga då. Han frågade bara när han passerade
- F. Tittade du i något läge in då i Tunnelgatans förlängning och såg om det var någon annan person som sprang uppför trapporna där?
- L. Jag vet att jag har tittat in i Tunnelgatan vid ett tillfälle och det är det enda som sitter kvar, men då har alltså polisen kommit till platsen. Och jag ser alltså en polisman i full fart uppför trapporna.
- F. Du har inte sett någon annan person som har sprungit uppför trapporna?
- L. Nej, det vart ju så mycket omkring då, så att man lämnade den (ohörbart)-. Kanske upp emot en 35-40-årsåldern. Det vet man ju
- F. Lade du märke till någon man iklädd en mörkblå rock, keps och glasögon som tydligen var omedelbart i närheten av den här platsen när skotten föll och som sen stannade kvar tills polismännen kom till platsen, en man i 40-50-årsåldern?
- L. Ja, det där är man ju influerad av vad man har hört och sett i massmedia.
- F. Mm. Vad på honom?
- L. Där har man ju egna teorier. Jag vet inte att jag har sett honom på platsen, men i och med att man har teorier om vad som har hänt med hans beteende va, om det är rätt att uppge det i det här sammanhanget det vet jag inte.
- F. Men det är inget spontant att du minns den mannen?
- L. Nää, man fäste inte så mycket uppmärksamhet just på personerna som var på platsen. Det gjorde jag faktiskt inte. Man vart ganska upprörd själv måste jag säga. Ja, det är klart man vart så här

- L. också, det måste hända nånting va'.
- F. Mm.
- L. Men jag kan inte minnas att jag har sett honom. En man vet jag som hade glasögon, men han hade ingen keps eller nånting annat. Ja, jag vet inte om det kan vara han. När jag satt i bilen och ringde, då kom det en man och frågade mig har ni biltelefon. Och han hade visserligen glasögon, men om han hade en keps det vet jag inte.
- F. Kommer du ihåg om han talade med någon viss dialekt den mannen?
- L. Nää, han talade mycket lugnt och lågt och lågmält och så där, så jag kan inte skönja nånting då. Han frågade bara när han passerade förbi, har ni biltelefon så ni kan larma, menade han på. Det var väl ungefär den enda kontakten vi hade med varann.
- F. Ska vi då försöka oss på en så utförlig beskrivning som möjligt av den här mannen som då flydde iväg efter att ha avlossnat dom här skotten?
- L. Mm.
- F. Om du då försöker med att åldermässigt bestämma honom, vad har du för uppfattning om hans ålder?
- L. Jag kan inte se hur pass illa åtgången han är i skinnet, men alltså jag kan ju se på hans beteende och röra sig, så bör han alltså ligga kanske upp emot en 35-40-årsåldern. Det vet man ju själv hur man startar när man springer nu. Det är alltså väsentligt mycket -. Ja, med bredare gångstil överhuvudtaget för att komma igång. När man var yngre då starta man ju med täta fina steg. Om det sen kan bero på halt underlag eller annat, det vet jag inte. Men av beteendet och döma, tycker jag, att det verkar vara en 35-40-åring.
- F. Längden på honom?
- L. Jaa, den uppskattar jag ju till strax under min egen.
- F. Det vill säga?
- L. Den ligger nånstans 185-190. Med tanke på att jag kunde själv jämföra min egen längd med Lisbet. Och då man ser hur han då hade för vinkel på huvudet ungefär för att titta ner på henne, vilket han gjorde. Han tittade alltså ner på henne och för att få den böjningen på nacken så bör man alltså vara väsentligt mycket längre än vad

- L. alltså en bild i huvudet som är rätt så svår och leva med egentligen. Det här ljuset alltså som föll in i gränden från Sveavägen ger ju också kanske en konstig bild utav en människa, men den bilden jag har i huvudet är så väldigt diffus va. Men alltså att något avlångt ansikte, grovt markerad näsa, det är väl ungefär vad jag kan-. Jag är ju inte konstnär -,
- F. Neej.
- L. -Så jag kan inte återge det. Väldigt dålig och måla med ord överhuvudtaget vad gäller utseendemässigt i alla fall.
- F. Har du något minne av någon form av skäggväxt eller -?
- L. Nehej, det hade han inte.
Ja, han kan ju ha under hakan där skuggan faller.
- F. Men i övrigt ingenting som du så att säga lade märke till eller reagerade för?
- L. Neej.
- F. Klädseln - du pratar där om en blå jacka?
- L. Jaa.
- F. Kan du utveckla det närmare?
- L. Jag anser att han har haft en blå täckjacka, mörkare blå, och längden på den kan jag inte avgöra, därför att just i det bältet där var det så pass mörkt. Men det här ljuset som då slog ner på axlarna det avslöjade alltså en blå färg på jackan. Och jag kan alltså bara säga vad jag har sett vid fötterna, men mitt på har jag inga som helst begrepp, därför att det var för mörkt. Ljuset som föll uppifrån kan jag se och reflexerna från snön där jag kan se hans anklar och fötter det är (ohörbart).
- F. Kan du färgbestämma den här blå färgen?
Den är ju i och för sig väldigt avhängig just belysningen, men vad fick du för uppfattning om vilken blå färg den här jackan hade?
(Pratar i mun)-?
- L. Ja, de är den här äldre modellen på blåa täckjackor. Det är inte alls den här modernare färgen, utan -. Jaa, nånting -. Jag vet inte vad man ska jämföra med, men det är alltså den täckjacka typ 3-4 år gammal, 5 kanske. Då hade vi en annan färgskala på-. Jaa, jag har haft en sån själv en gång i världen, men jag kan tyvärr inte hitta nånting härinne heller som påminner.
- L. Det är den bilden jag brottas med nattetid va. För att jag har

- L. hon själv är. Och hon kan väl inte själv vara mer än 165 centimeter däromkring kanske. Så han var väsentligt mycket längre än hustrun ifråga.
- F. Kroppsbyggnaden?
- L. Ja, som du ungefär höll jag på och säga.
- F. Jag kan ju inte avgöra det faktiskt. Han är ordinär. Ordinär, kanske något påbyggd uppepå, men inget så där iögonfallande.
- F. Såg du någonting om huvudet, om han bar någonting på huvudet någon mössa eller något annat eller om han var barhuvad?
- L. Nää, jag anser att han var barhuvad.
- F. Jaha.
- L. När man gick ut med det där signalementet om kepsen då vart jag lite -, då hade jag svårt och sova på nätterna och då ringde jag upp en -, vad heter han? Börje eller nånting sånt där som väl haft tidigare förhör, att försöka få honom och ta bort den där kepsen. För den här gärningsmannen hade ingen keps alltså. Jag är övertygad om det.
- F. Är du säker på att han var barhuvad?
- L. Han kan inte ha haft någon annan typ utav mössa på huvudet?
- L. Nää, det skulle vara nån mössa då som faller ihop väldigt bra med hårfärgen, men det borde ju också -. Ja, jag har inte sett nån mössa, så mycket kan jag säga.
- F. Har du någon uppfattning då om hårfärgen och hårlängden och hårform?
- L. Kraftigare hårväxt, om det nu kan vara till nån hjälp.
- L. Kraftigare hårväxt som sagt, det kan man väl -.
- F. Fick du uppfattningen att det var en lockig frisyra eller att det var en mer slätkammad frisyra?
- L. Kraftigare hårväxt det kan man väl tolka på fler sätt?
- L. Ja, i det ljuset kan jag inte urskilja det.
- F. Nehej.
- L. Det går inte.
- F. Någonting om hårets längd?
- L. Nehej.
- L. Njaa, det är ju inte det här hippiehåret alltså. Det hade han ju inte, utan (ohörbart) hårlängden.
- F. Någonting om ansiktet? Fick du någon uppfattning om den biten, det är väl ytterst lite?
- L. Det är den bilden jag brottas med nattetid väl. För att jag har

- L. Jaa, den är ganska mer i den här tonen.
- F. Mörkt blå, helt enkelt?
- L. Jaa, mörkt blå är den alltså.
- F. Jaha.
- L. Det är den.
- F. Lade du märke till några detaljer på den här täckjackan?
- F. Det finns ju jackor som är väldigt sydda i rutmönster och -?
- L. Rutmönster, ja.
- F. Det var det?
- L. Jaa.
- F. Den här lite fluffigare typen då eller -?
- L. Inte den här riktiga dunjacks-modellen, ingen lyxvara va', utan det var en enklare "knegarjackan" med glesare uppsytt täcken, så upplevde jag det som.
- F. Mm.
- L. Det var också bara såna där stillbilder man får. Det är frågan om sekunder.
- F. Mm.
- L. Men det är ungefär (ohörbart)-.
- F. Ingenting med dom här utpräglade axeloken som var populära för en tid sedan, den biten så att säga avvek då från övriga delen av jackan?
- L. Nehej, inte vad jag kan minnas.
- F. Sen har du då tydligen ingen minnesbild av, så att säga, mittpartiet av kroppen -?
- L. Nej, nej.
- F. -Utan du hade däremot då lagt märke till den här personens anklar, sa du?
- L. Mm.
- F. Kan du utveckla den biten lite närmare?
- L. Jaa, det är väldigt tydligt. Det är därför jag kan avgöra hans klumpiga steg. Bredbent lunka han då iväg in i gränden och börja jogga. Och jag har så klart för mig hur jag ser hans byxor då som ligger som en slags (ohörbart) runt benet utan att fladdra, så ser jag hans anklar mot snön. Det vart en sån väldig kontrast där va', då kan man urskilja det här med lågskor då och så korta långbyxor. Nu vet jag inte nu när ju inte byxorna långt ner när man böjer knäna i och för sig va', men det verkade fattas lite grand på byxornas längd.

- F. Fick du någon uppfattning om färgen på byxan?
- L. Mörka byxor.
- F. Mörka?
- L. Mm.
- F. Och sedan då smala nertill?
- L. Jaa.
- F. Och sedan såg du då ankeln?
- L. Mm.
- F. Och sedan någon form utav skor då?
- L. Mm.
- F. Lågskor?
- L. Men det kan jag inte avgöra vad det är för typ utav skor.
- F. Nehej.
- L. Men i och med att man ser dom här. Det kallas för ankeln?
- F. Mm.
- L. Vad jag vet - ledkulor.
- F. Jag förstår att du har -.

Telefonsignal

- F. -Tänkt mycket på den här personens utseende. Är det någon annan detalj som du har kommit fram till att han bör haft på sig eller att han utseendemässigt bar?

- L. Neej.
- F. Någonting speciellt, eftersom du har sett honom både bakifrån och sedan då när han flydde -.
- L. Mm.
- F. -In mot gränden?
Såg du om han bar på någonting?
- L. Neej, det såg jag inte.
- F. Såg du något vapen?
- L. Nej, jag har inte sett något vapen.

Det ligger också i det här fältet där man ser dåligt, därför att ljuset slår ner lagom på fasaderna till en viss gräns. Sen blir det alltså väsentligt mycket mörkare i midjehöjd om man säger så. Sen har man fått de här ljusa kontrasterna mot snön. Det har blivit så alltså. Så har jag upplevt det, som att det är väldigt diffust just det här i midjehöjd på personen som fanns på trottoaren.

L. Men att ljuset slår ner då, så blir det mera reflexer utav ansiktet det kan (ohörbart) mörkt klädda och mörk bakgrund då är det väldigt svårt. Det är bara siluetterna.

F. Mm.

L. Och sånt där tänker man heller inte på i det läget.

F. När du hörde dom här skotten, lade du märke till någon form utav mynningsflamma eller något liknande då?

L. Inte vad jag kan minnas.

Du - jag hade ju uppmärksamhet på trafiken samtidigt va'. Så att det här jag har sett, det är ju alltså stillbildsupplevelser.

Jag har alltså hållit på och ändrat min färdriktning på fordonet.

Samtidigt slår jag 90 000. Och höll på och krocka med kommande trafik. Och samtidigt ha uppmärksamheten på det här. Och de blir

ett förfärligt farande och så blir det vissa stillbilder som fastnar på näthinnan. Men om man tänkt efter det här och har

genomlevt det här ett tag nu så har jag kommit fram till det här. Och nu börjar det bli diffust. Först i början var man mest upp-

rörd. Sen så har den där bilden utav gärningsmannen som man har haft bak i huvudet har vart ganska klar ett tag, men den börjar

försvinna nu. Det gör den faktiskt.

F. Vi gör ett avbrott i förhöret klockan 13.41.

F. Är det någonting du under tiden du har lyssnat på bandet kommit

-----
Ja att du inte har sagt?

Avbrott

L. Inga detaljer utav avgörande betydelse som jag (ohörbart)
Ljungqvist var kvar på brottsplatsen till dess att ambulansen hade lämnat platsen. Tillsammans med Jan Andersson åkte Ljungqvist därefter Sveavägen norrut. Tegnergatan till Drottninggatan och Drottninggatan söderut till Wallingatan. På denna plats hämtar Ljungqvist upp barnen. Eftersom det är mycket bilar på platsen backar han ut från Wallingatan till Drottninggatan. Kör därefter Drottninggatan till Tunnelgatan. Tunnelgatan till Sveavägen fortsätter därefter Sveavägen norrut och åker då till sin bostad.

Ljungqvist uppger att han är något osäker om färdvägen från Wallingatan. Eventuellt kan han ha fortsatt Drottninggatan till Tunnelgatan, därefter Sveavägen söderut, rundat Sergels Torg och därefter fortsatt Sveavägen norrut till bostaden.

Ljungqvist uppger att han ej kan ange tidpunkten för det att han hämtade upp barnen på Wallingatan och därefter påbörjade återresan till bostaden.

1971-12-D

11	12	13	14

F. Ja, Leif Ljungqvist du har suttit med under det här förhöret,
är det någonting du vill tillägga till det?

L. Njaa, jag vet inte.

Det finns så mycket tankebanor omkring det här så jag tycker det
räcker som har varit.

F. Kan du godkänna det här förhöret eller vill du lyssna igenom
bandet?

L. Ja, då vill jag lyssna på bandet först.

F. Det vill du göra?

L. Ja.

F. Då gör vi ett avbrott klockan 13.48.

Kort avbrott

F. Förhöret återupptages klockan 14.22 efter det -.
vänder sig till vänster mot riksbild. Han har av gärningsmannen, Jan-Carl Raspe,

Kassetten vändes

F. -Att Ljungqvist har fått lyssna igenom bandet.
Ja, Leif kan du nu godkänna förhöret?

L. Ja, jag tycker nog det kan godkännas det där, ja.

F. Är det någonting du under tiden du har lyssnat på bandet kommit
på att du inte har sagt?

L. Inga detaljer utav avgörande betydelse som jag (ohörbart).

F. En sista fråga - under den tid du åkte omkring i det här området
före mordet lade du då märke till någon eller några män som hade
walkie-talkie?

L. Nej, inte alls (ohörbart).

F. Då avslutar vi förhöret klockan 14.23.

Stockholm som ovan

Håkan Ström
Krinsp

1986-04-29	4041/LS	11	12	13	14

01 Polisdistrikt (där uppslaget mottagits)
Stockholm

**SPANINGSUPPSLAG
i grövre brottmål**

E 79178-D

07 Avsnitt	08 Löpande nr
~~E 177 E~~	
09 Plats för forurstämpel	
191	

02 Arbetsenhet
K

03 Uppgiftsmottagare
Arkom Jan Länninge

04 telefon

05 datum

26-05-15

06 klockan

15.00

10 Brott med vilket uppslaget hör samman

Olof Palme

11 Spaningsuppslaget lämnat

vid personligt besök

per telefon

per brev

12 Uppgiftslämnarens efternamn och alla förnamn (i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Ljungkvist, Leif

F-år | -mån | -dag | -nr

43 | 07 | 05 | 3530

13 Yrke/titel

egen föret

14 Postadress (utdelningsadress och ortsadress), telefon bostaden

Fjällvägen 7, Vallentuna, tfn 0762-725 36

15 Arbetsplats (arbetsgivare, postadress och telefon arbetet)

tfn 0762-77777

16 Uppslaget avser

misstänkt person

fordon

gods

17 Händelse (kort rubricering i ex iakttagelse av person, fordon, gods, skottlossning etc med angivande av tid och plats)

Liålgare hörd som vittne på brottsplatsen Uppsala 17-1

18 I sak. (anteckna först känd persons yrke, namn, födelsedag, bostad, telefon och arbetsgivare - okänd persons kön, ålder, signalement och klädsel - berört fordon's reg nr, fabrikat, typ, årsmodell, färg m m samt annat gods med noggrann beskrivning. Därefter övriga sakuppgifter med angivande av hjälpkter för tider och platser samt bedömning av uppgiftslämnarens trovärdighet och av sprit- eller narkotikapåverkan)

... meddelade Ljungkvist till krinsp Ulf Ljungdahl, Palme-rummet, att han sett ett foto i Aftonbladet över medlemmar i Baader-Meinhof-ligan. Mannen längst ned till vänster är lik den minnesbild han har av gärningsmannen. (Jan-Carl Raspe, shl)

Övervakare briserar en bomb den 11 maj. Samma dag exploderar tre laddningar hos det stora företaget I/O Farnen.

En bomb brister ingången till den fests anställdas arbetsplats i Hamburg. Tre personer skadas och en amerikansk översiktman svårer av skadorna.

Den 12 maj exploderar bomber i polishögkvarteret i Augsburg. Den 12 maj morder fru Greta Budienberg både benen. En bomb detonerar när hon vrider om lådringsnyckeln. Men när man är dödd.

Den 19 maj exploderar två laddningar i Udningkungen Springers hus i Hamburg. 17 arbetare skadas. Den 24 maj kör en kvinna in en bil vid det amerikanska arméns högkvarter i Kiel delbart. Bilen är laddad med sprängämnen, två amerikanska officerare sprängs i stycken.

Nu svänger operationen - det blir allvarare för terroristerna att hålla sig gömda.

Andreas Baader grip i ett garage i Frankfurt. Polisen har övervakat garaget och väntat på honom. Den tredje skottmannen ut är Jan-Carl Raspe. Baader och Greta Raspe är och TV kommer till dagen. Roger Mann grip inför TV. Kamerorna. Hela Västergötland kan se när Andreas Baader blir besatt på bild. Sedan han träffat under skottlossning av medlem polisen och terroristerna.

Forts-blad

19 Ovanstående uppslag

kan anknyta till uppslag nr

21

anknyter till uppslag nr

22 Registrerat: Signatur

23 Ärendet tilldelat

datum

signatur

20 Tagit del 860516

Spaningschef

Bitr spaningschef

Registrator

Signatur

Signatur

Signatur

24 Färdigbearbetat: datum

25 Spanchef: sign

NPS 463 17-4. 85-12. 25 000 ser. ALLF 400 85 176 Ekonomistyrck Blanketten 5683

Med feta linjer avgränsade avsnitt fylls ej av uppgiftsmottagaren

Ex 1: Till originalparm (i nr-foljd)

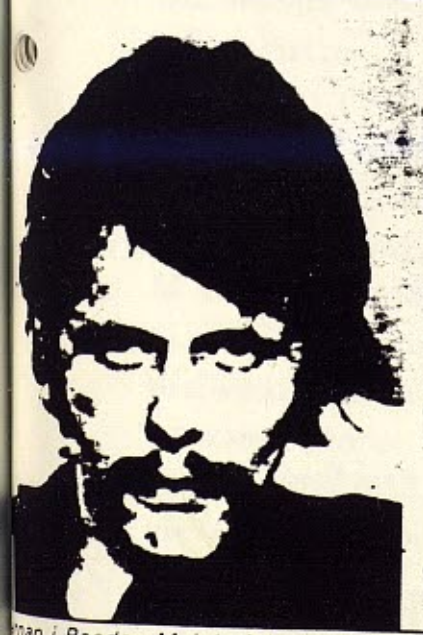
Rikspolisstyrelsen
Rikskriminalen
Roteil A-2

gad erado

Den 19 maj 1972 exploderade två terroristbomber i Springers tidningshus i Hamburg. 17 skadades.

Foto: BILD-ZEITUNG

... i Baader-Meinhof-ligan: Ulrike Meinhof, Andreas Baader, Jan-Carl Raspe
... Gudrun Ensslin.

bil stoppas av polisen och de försöker skjuta sig fria.

Maj 1972 blir en blodig månad: vid de amerikanska förläggningarna i Oberlindau briserar en bomb den 11 maj. Samma dag exploderar tre laddningar hos det stora företaget I G Farben.

En bomb förstör ingången till den femte amerikanska armékårens förläggningar. Tretton personer skadas och en amerikansk överstelöjtnant avlider av skadorna.

Den 12 maj exploderar bomber i polishögkvarteret i Augsburg, den 15 maj mister fru Greta Buddenberg båda benen. En bomb detoneras när hon vrider om tändningsnyckeln. Hennes man är domare.

Den 19 maj exploderar två laddningar i tidningskungen Springers hus i Hamburg, 17 arbetare skadas. Den 24 maj kör en kvinna in en bil vid den amerikanska arméns högkvarter i Heidelberg. Bilen är laddad med sprängämnen, två amerikanska officerare sprängs i stycken.

Nu svänger opinionen - det blir allt svårare för terroristerna att hålla sig gömda.

Andreas Baader grips i ett garage i Frankfurt. Polisen har övervakat garaget och skjuter in gas. Den förste som kommer ut är Jan-Carl Raspe. Baader drar sig längre in och TV kommer till platsen. Holger Meins grips inför TV-kamerorna. Hela Västtyskland kan se när Andreas Baader förs bort på bår, sedan han träffats under skottlossningen mellan polisen och terroristerna.

I mitten av juni får läraren Fritz Rodewald utanför Hanover en förfrågan från en kvinna: Kan han hjälpa två bekanta med bostad?

När de två kommer sent på natten känner han igen dem:

Gerhard Müller och Ulrike Meinhof. Rodewald är emot terroristerna och han anmäler vilka hyresgäster han har fått till polisen.

Müller grips när han ska ringa från telefonkiosk. Han hinner aldrig dra

Stockholm

RKA2

Rikspolisstyrelsen

Rikskriminalen

Rotel A-2

SPANNINGSGRUPPLAG

E 9978-193

KD 10700-3

134

Protokoll fört vid konfrontation med Ljungqvist, Leif (föd 430705-3534) boende Fjällvägen 7, 186 41 Vallentuna, tfn 0762/72336. Egen förestående under adress Vargmötesvägen 7, Vallentuna tfn 0762/77777.

Den på video inspelade konfrontationsgruppen har samma deltagare som vid konfrontationen med Mårten Palme, "Grand-avsnittet" eller Martin Wesslén, "Mordplatsen-avsnittet". Den misstänkte bär dock nummerbricka 8.

Konfrontationsledare: Krinap Håkan Ström
Konfrontationsbiträde: Krinap Lars Hamrén

Ljungqvist skall i konfrontationsgruppen söka igenkänna den man som sköt Olof Palme och skottskadade Lisbeth Palme på Sveavägens östra trottoar vid Furuvägen den 28 februari 1986 vid 23:20 tiden. Konfrontationsgruppen är filmad på ett videoband som uppspelas för Ljungqvist.

Konfrontationsledare K
Krinap Lars Hamrén H
Ljungqvist L

K. Innan vi börjar konfrontationen så vill jag fråga dig, har dycket har du det det senaste dagarna läst i massmedia, hört på radio och sett på TV om den senaste grippe?

L. Ja, jag är inte så intresserad av fallet som sådant och läst i tidningarna, men jag har sett någon alltså på TV:n, där det är ett utvaldtt ansikte, har varit.

K. Jaha, har du sett några övriga bilder?

L. Nej, det har jag inte.

K. Då kan videofilmen startas.

Filmen har startat och konfrontationsgruppen i dagsläget visas i halvfigur.

Medlemmar i konfrontationsgruppen rotnar in och visas i halvfigur.

Nu kommer nummer 1.

K. XNS ser språnget mera jaggning det kanske koster.

K. Har du i övrigt någon kommentar till nummer 1?

ANKN: E17-1, A 9541

KD 10760

01 Polisdistrikt*
Stockholm

02 Arbetsenhet*
RKA2

03 Upprättat(d) av* telefon*

Krinsp Håkan Ström

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

Mordet på Olof Palme.

10 sak

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

E 9978-¹⁷k

07 Avsnitt 08 Löpande nr

KD 10700-3

04 Fortsättningsblad Uppgiftslamnavare (efternamn och förnamn)

05 06 Utskriftsdatum

Förhørsprot Promemoria 881218 CH

174

Phard

Protokoll fört vid konfrontation med

Ljungqvist, LEIF född 430705-3530

boende Fjällvägen 7, 186 41 Vallentuna,

tfn 0762/72336. Egen företagare under

adress Vargmötesvägen 7, Vallentuna tfn

0762/77777.

Konfrontationen är hållen den 16 december 1988 med början kl 19.16.

Konfrontationsplats: Rikskriminalen.

Konfrontationsledare: Krinsp Håkan Ström

Konfrontationsvittne: Krinsp Lars Hamrén

Ljungqvist skall i konfrontationsgruppen söka igenkänna den man som sköt Olof Palme och skottskadade Lisbeth Palme på Sveavägens östra trottoar vid Tunnelgatan den 28 februari 1986 vid 23.20 tiden. Konfrontationsgruppen är filmad på ett videoband som uppspelas för Ljungqvist.

Konfrontationsledare

Krinsp Lars Hamrén

Ljungqvist

K

H

L

K. Innan vi börjar konfrontationen så vill jag fråga dig, hur mycket har du det senaste dagarna läst i massmedia, hört på radio och sett på TV ang den senast gripne?

L. Ja, jag är inte så intresserad av fallet som sådant och läsa i tidningarna, men jag har sett någon siluett på TV:n, där det är ett utsuddat ansikte, har varit.

K. Jaha. Har du sett några övriga bilder?

L. Nej, det har jag inte.

K. Då kan videofilmen startas.

Filmen har startat och konfrontationsgruppen i dess helhet visas i helfigur.

Medlemmar i konfrontationsgruppen zoomas in och visas i halvfigur.

Nu kommer nummer 1.

L. ~~Den~~ ser språnget mera jogging det kanske kommer.

K. Har du i övrigt någon kommentar till nummer 1?

ANUN: E17-1, A9541

KD 10700

RPIS 4632 1 4 88 01 25 000 ser A11 400 B 004 I Nummify & Blanketter 8008

* ifylls ej om blanketten används som fortsättningsblad

- L. Nja, för högt hårfäste bla, tycker jag i alla fall. Sen mustasch-, jag har inte sett någon mustasch på-, på den jag såg. Och det är väldigt kort sekvens jag har sett utav-
- K. Nu kommer nummer 2. Har du någon kommentar till nummer 2?
- L. Nej, det enda att håret kan stämma. .... Lite.... för mycket flaskform..... på axlarna.
- K. Nu kommer nummer 3. Har du någon kommentar till nummer 3?
- L. Nja, för högt hår-, hårfäste-, jag vet inte-, nja svårt (suckar).
- K. Nu kommer nummer 4. Har du någon kommentar till nummer 4?
- L. Kommentaren är väl den att, jag har inte sett någon gärningsman med mustasch. Hårfäst-, det var ju ganska skumt när jag var där. Hårfästet ser ju.....
- K. Nu kommer nummer 5.
- L. Kan uteslutas.
- K. Någon ytterligare kommentar till nummer 5 behöver då inte fällas?
- L. Nej.
- K. Nu kommer nummer 6. Har du någon kommentar till nummer 6?
- L. Nej, det har jag inte.
- K. Nu kommer nummer 7. Har du någon kommentar till nummer 7?
- L. Han är mera lik han som var med vid rekonstruktionen på Sveavägen-, mera lik honom tycker jag. Men han är inte nån.....inte sett att han är gärningsman. .... Så vi kan ju kalla han nästan för rekonstruktionsmannen.
- K. Nu kommer nummer 8. Har du någon kommentar till nummer 8?
- L. Nej, jag törs! ingenting säga nu.
- K. Nu kommer nummer 9. Har du någon kommentar till nummer 9?
- L. Nej. Det har jag inte.
- K. Nu kommer nummer 10. Har du någon kommentar till nummer 10?
- L. Det finns vågor..... i håret där. Det är så jag kanske såg....gärningsmannen mest.. Det här ljuset som slog ner vid Dekorima..... var ett kraftigt vågigt hår.
- K. I övrigt någon kommentar?
- L. Nej.
- K. Nu kommer nummer 11. Har du någon kommentar till nummer 11?
- L. Nej. Han ser ut som bäst hemma hos ^{frun/} han har ju alltså en hårväxt som-, som-,

- L. som stämmer bra... **bakifrån sett.** .....Men det är inte det **Locken i pannan./**
dära-, jaa-
Jag skulle vilja se anklarna på dom, det är bättre det.
- K. Nu kommer nummer 12.
- L. Han lär väl vara rätt lik den där, han är väl ganska så oskyldig.
- K. I övrigt någon kommentar till nummer 12?
- L. Ljus hårfärg. **nästan för ljus tycker jag** Färger och sånt blir olika på
videoupptagning ...**olika ljus.**.....
- K. Ja, nu har du fått se hela konfrontationsfilmen. Anser du att det är tillfyllest,
eller vill du titta på filmen en gång till?
- L. Jag skulle ev vilja titta på filmen en gång till.
- K. Då gör vi ett avbrott i konfrontationsförhöret medan videobandet spolas åter.
Efter ett avbrott på ca 2 minuter för tillbakaspolning av videobandet återupp-
tas konfrontationen kl 19.35.
- Den samlade gruppen visas i helfigur. Kameran löper nu över gruppen och visar
konfrontationsdeltagarna i halvfigur. **Det får ni/**
- L. Nummer 7:a det är rekonstruktionsmannen? ....tala om **för mig....** Det är
är väldigt svårt att bedöma längden på dom här personerna på en del .....
Till skillnad när man står mot rutan i konfrontationsrummet däruppe. Då ser
man ju ungefär hur lång personen i fråga är?.
- K. Mm.
- L. Han var ju ganska så nära i min längd.
- K. Nu kommer nummer 1. Har du ytterligare någon kommentar till nummer 1?
- L. Ingen kommentar, nej.
- K. Nu kommer nummer 2. Har du någon ytterligare kommentar om nummer 2?
- L. Nja, det är väl att håret är ungefär så som det var. Mer kan jag inte säga
om det. Just det där täta, lite vågiga håret.
- K. Nu kommer nummer 3. Har du någon ytterligare kommentar om nummer 3?
- L. Nej.
- K. Nu kommer nummer 4.
- L. Skulle nästan ha gjort en ljusramp vid inspelningen utav den här, som motsvarar
Dekorimas belysning som ljuset faller ner på .....
- K. Har du i övrigt någon kommentar till nummer 4?
- L. Nej.
- K. Nu kommer nummer 5. Har du någon ytterligare kommentar om nummer 5?

- L. Nej, det har jag inte.
- K. Nu kommer nummer 6. Har du någon ytterligare kommentar till nummer 6?
- L. Nej, det har jag inte.
- K. Nu kommer nummer 7. Har du någon ytterligare kommentar till nummer 7?
- L. Nej, det är bara att han påminner om mannen från rekonstruktionen på Sveavägen, det har jag sagt tidigare.
- K. Nu kommer nummer 8.
- L. Nähä.
- K. Har du någon ytterligare kommentar till nummer 8?
- L. Nej, jag ~~kan faktiskt~~ inte uttala mig om det.
- K. Gör du överhuvud taget ingen kommentar?
- L. Nej, det är gång-, benföringen kansk-.
- K. Nu kommer nummer 9. Har du någon ytterligare kommentar till nummer 9?
- L. Nej.
- K. Nu kommer nummer 10. Har du någon ytterligare kommentar till nummer 10?
- L. Nej.
- K. Nu kommer nummer 11.
- L. Inga kommentarer till nummer 11.
- K. Nu kommer nummer 12.
- L. Ja, är det siste man det här, så kan vi bryta. Han är utsluten ut så där tycker jag.
- K. Ja, nummer 12 är den siste personen i konfrontationsgruppen och jag frågar dig om det är så att du vill titta på videobandet ytterligare en gång eller om du anser dig nöjd?
- L. Ja, jag tycker det här är jobbigt va. Illa berörd blir man också kanske av vissa gubbar.
- H. Är det några utav dom här gubbarna som du blir illa berörd av som du kan kommentera något mer än vad du gör här?
- L. Jag ser inga anklar.....
- H. Ganska sparsamt..... det enda sättet vi kan identifiera en gärningsman på är det är vi får se anklarna...
- L. Ja, det är lång tid sen. Det är lång tid. Klumpig avmarsch från mordplatsen och håret och framförallt anklarna. Det är det som sitter fast mest i minnet på mig. Kraftigt. markerade anklar.
- K. Skulle du vara hjälpt av att se videoupptagningen ytterligare en gång?

- L. Nej, jag tror jag står över det. Jag tror inte jag kan göra mer. Jag blir-, var lite illa berörd. Därifrån att kunna säga någonting det är-, jag törs inte det.
- K. Illa berörd?
- L. Ja, jag blir lite orolig på en person där.
- K. På vilket sätt?
- L. Nja rent känslomässigt.
- K. Väcker det några associationer eller är det av något annat skäl?
- L. Nja, jag kan inte vidareutveckla det. Det kan jag inte göra. Det här-, det här är ju bara sekundsekvenser som jag har sett den här personen i fram i från. Och i ganska dålig belysning. Men det här som jag har starkast kvar i minnet det är det här bakifrån. Täckjackan och dom här korta långbyxorna och kraftigt markerade anklarna, mörka håret och så kraft-.
- H. Du kan inte precisera-, vill du se den här-, du har ju inte talat om för oss vilken person som väckte dom här känslorna hos dig. Vill du sen den personen igen?
- L. Jag tycker inte det är lönt att göra det, jag tror inte jag kommer längre.
- K. Får man fråga vilken person i konfrontationsgruppen är det som väcker dom här känslorna?
- L. Men det var väl./ Nu kommer jag inte ihåg numren ordentligt på... sådan/. Jag tror det var 8 om jag inte minns fel. Jag är inte bergis på siffran som.... den killen med klumpiga gånge.... Men-, ta inte-, nej, det är en ganska viktig grej det här.
- K. Skulle du ha hjälp av om du fick se den här konfrontationsgruppen levande?
- L. Kanske i språng. Att man får se den här bredbenta.... varianten. Älga iväg.
- K. Du pratade även någonting om att du hade svårt att avgöra längden på personen i konfrontationsgruppen på video?
- L. Ja, i och med att mördaren alltså har ju då ungefär samma kroppslängd som jag själv. Om jag då kunde jämföra det här, det är siluetter för mig fortfarande det hära, att mördaren var så mycket längre än vad Lisbeth var va. Och jag befann mig också då vid Lisbeths sida och upplevde då henne som så här. Han måste ligga någonstans närmare 190 cm, och den längden kan man inte avgöra på en bildupptagning. Då måste man stå på samma plan.
- K. Men du tror inte du skulle bli hjälpt på något sätt om du tittade ytterligare en gång på den här videofilmen?

- L. Nej, jag tycker det är jobbigt. Jag tror jag avstår det, helst.
- K. Har Lars Hamrén någon ytterligare fråga?
- H. Nja, jag tänkte bara, den här som väckte olustkänslor hos dig, var du säker på att det var nummer 8, eller .....
- L. Nej, jag är inte säker på-, på det, nej, det är jag inte. Siffran är jag alltså inte säker på.
- H. Ska vi ta fram helhetsbilden så vi kan bestämma det. Om du ser helhetsbilden på dom, kan du säga vilken det var...~~som väckte olustkänslor.~~
- L. Ja, det tror jag.
- H. Då tar vi fram den bilden.
- K. Vi tar följdaktligen och spolar tillbaka videobandet för att få en bild på hela konfrontationsgruppen och Leif Ljungqvist skall nummerge den person som hos honom väckte "olustkänslor". Gruppen visas nu i helfigur.
- L. Ja det är å-, det är 8:an som på sin gång väcker dom där konstiga känslorna eller olustkänslorna vi får kalla dem, det är 8:an.
- K. Det är alltså-.
- L. (avbryter) Därmed har jag icke sagt alltså att han är gärningsman, men det väcker otäckskänsla i mig själv.
- H. Är det något mer med gången du reagerar på hos 8:an?
- L. Nja, bara gången kan ju inte väcka dom känslorna som-, för oftast har man kanske inte med.....själv för vad man kan redogöra för. Det kan vara.....någon ting sånt som .....
- K. Men du har svårt att verbalt formulera vad du känner?
- L. Ja, jag tror det.
- K. Videobandet stoppades. Så det enda konkreta du kan peka på är gången? Att det i gången finns någonting som hos dig väcker olustkänslor?
- L. Ja.
- K. För första gången när vi visade den här konfrontationsgruppen så sa du om jag inte minns mig vid nummer 8: jag vill inget säga?
- L. Nja, det kom då den här olustkänslan i kroppen va, och-, jag vet inte-, jag kanske är känslig av naturen, jag vet inte men, jag tycker det här svårt. Jag blir lite nervös på det här.
- K. Ja, det förstår jag mycket väl.
- L. Ja, det är så pass stor sak. Allvarligt också.

01 Polisdistrikt*

02 Arbetsenhet*

03 Upprättat(d) av*

telefon*

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

10 | sak

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

07 Avsnitt

Sid nr

08 Löpande nr

200

04

Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

05

Förhørsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

- K. Är det något mer som du spontant vill säga innan vi avslutar konfrontationen?
- L. Nej, jag har ju sagt det tidigare, det är det här att man skulle gärna vilja se den här sättet att starta en jogging, den sitter ganska bra va och sen är det det här med anklarna, jag understryker det där med anklarna, det är så 100% säkert...därför att de var kortare .~~långbyxor och lågskor~~..... Och snön låg på marken och det var därför det vart så tydligt .~~direkt kontrast~~.
- K. Har Lars Hamrén någon ytterligare fråga?
- H. Nej.
- K. Då avslutar vi konfrontationen kl 20.00.

Stockholm dag som ovan

Håkan Ström

Krinsp

Tilllägg till konfrontationen. Efter det att konfrontationen avslutats så delgavs Leif Ljungqvist Rb 23:10 sista stycket och fick dess innebörd förklarad för sig.

GRAND
biograf

Tegnergatan

Kammakargatan

SVEAVÄGEN

Luntmakargatan

Ad Fr Kyrkog

122,7
meter

Trappor

Tunnelgatan

David Bagares Gata

Malmskillnadsgatan

Olofsgatan

Apelbergsgatan

Kungsgatan

REKONSTRUKTION
angående mordet på statsminister
OLOF PALME

Skissen visar vittnets plats då
iakttagelserna gjordes.

Skala 1:2000.

Stockholm i tekniska roteln

W. Lange

Leif Ljungqvist körde sin bil i mittfilen Sveavägen söderut. Passagerare i fordonet var **Jan Andersson**. Ljungqvist skulle som andra bil i sin filstanna för rött ljus vid Tunnelgatan. Han hörde då en smäll. När ljuset slog om till grönt hördes en andra smäll. Ljungqvist såg då en person som låg på trottoaren på Sveavägens östra sida. En man och en kvinna stod bredvid.

Leif Ljungqvist gjorde en U-sväng. Kvinnan böjde sig ned över den liggande personen. Mannen stod och tittade på offret och kvinnan i ca 3 - 4 sekunder, innan han avvek från platsen.

Den svarta bilen på bilden markerar Ljungqvists fordon. Personen utanför bilen är rekonstruktionsfotograf.

Händelseförloppet fotograferat från Leif Ljungqvists position.